

Arrest

nr. 127 335 van 23 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 11 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. PIROTTE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, geboren op 31 december 1977 te Mbanza Kongo.

U bent naar school gegaan tot de zevende klas.

U trouwde met T.(...) A.(...) T.(...) op 12 september 1998. Jullie kregen samen vier kinderen; T.(...) M.(...) I.(...), geboren op 7 april 2000; T.(...) P.(...) D.(...), geboren op 24 juli 2001; T.(...) E.(...) G.(...), geboren op 10 september 2005 en T.(...) W.(...) R.(...), geboren op 4 juni 2010. U woonde samen met uw man en kinderen in Luanda, in de wijk Golf.

De politie viel op 8 juni 2013 uw huis binnen, op zoek naar uw man. Ze zouden uw man zoeken omdat hij bij FLEC behoort. U was op dat moment niet thuis. Uw man kon vluchten en de kinderen en het nichtje van uw man, Elisa, die bij jullie inwoonde, wisten u te vertellen wat er was gebeurd. U besloot

om samen met de kinderen en Elisa naar uw nicht Maria Roza te gaan. U bracht er de nacht door. De volgende dag besloot u om terug naar uw huis te keren. De politie kwam nogmaals bij u langs, deze keer op zoek naar u. Ook op dat moment was u niet thuis. Miriam, Pedro en Elisa waren thuis. De politie vertelde hen dat ze u zochten en dat ze u zouden opsluiten in de gevangenis omdat u verantwoording dient af te leggen voor de activiteiten van man. Uw kinderen en Elisa deden alsof ze niet wisten waar u was. Hierop vertrok de politie. Uw dochter, Miriam kwam u vervolgens zoeken. U besloot om terug naar Maria Roza te vluchten. Eens daar toegekomen, contacteerde u Elisa en zei u dat ze samen met de kinderen naar uw nicht moest komen. Jullie bleven bij Maria Roza tot wanneer uw vlucht uit Angola was geregeld. U vertrok samen met uw twee jongste kinderen naar België op 21 september 2013. Uw twee oudste kinderen bleven bij uw nicht, waar ze tot op vandaag verblijven. Jullie arriveerden op 22 september 2013, met een directe vlucht in België. U vroeg op 27 september 2013 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u vreest dat de politie in Angola u zal oppakken en doden. (zie gehoor CGVS, p 17)

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt om uw relaas op een coherente manier te vertellen waardoor de doorleefdheid ernstig in het gedrang komt. U verklaart dat de politie u thuis heeft gezocht, nadat u Angola had verlaten. De politie zou toen een convocatie hebben achtergelaten, waarover u nu in België beschikt. (zie gehoor CGVS, p 12) Enerzijds verklaart u dat u niet meer in Angola was op het moment dat de politie bij u thuis kwam en het document kwam geven. (zie supra) De convocatie die u voorlegt om te bewijzen dat de politie u zocht, is echter gedateerd op 24 juni 2013. Uit uw verklaringen blijkt dat u pas op 20 september 2013 Angola heeft verlaten. (zie gehoor CGVS, p 14) Wanneer de protection officer (verder PO) u confronteert met deze inconsistenties, verklaart u 'Toen was ik nog in Angola, ik was ondergedoken. Ik wist niets af van het document.' (zie gehoor CGVS, p. 13) U past uw antwoorden aan naargelang de vraagstelling en opmerkingen van de PO.

Anderzijds legt u verwarrende, tegenstrijdige verklaringen af over wie deze convocatie heeft ontvangen van de politie. U verklaart dat '...De politie heeft het (nvdr de convocatie) opgestuurd, mijn schoonbroer was er en heeft het in ontvangst genomen.' (zie gehoor CGVS, p 12) Wanneer de PO dieper ingaat op het feit dat uw schoonbroer het document zou hebben ontvangen, zegt u wat later dat het uw nicht was die het document van de politie heeft gekregen. U zegt hierover 'Mijn nicht was bij me thuis, ze was spullen aan het opruimen. De politie is gekomen en ze hebben het haar gegeven.' U slaagt er dus niet in om de herkomst van het document op een geloofwaardige manier te vertellen.

Verder zijn uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) contradictorisch met deze afgelegd bij het CGVS. Zo verklaart u bij het CGVS dat u moest stoppen met studeren toen uw zus overleed. (zie gehoor CGVS, p 4) Bij de DVZ verklaarde u dat uw zus overleed in 1992. (zie verklaringen DVZ, vraag 17, opgemaakt op 29 oktober 2013) Bij de DVZ verklaarde u echter dat u bent gestopt met studeren in 1999. (zie verklaringen DVZ, vraag 11, opgemaakt op 29 oktober 2013) Ook met betrekking tot uw professionele activiteiten slaagt u er niet in om coherente verklaringen af te leggen. Bij de DVZ verklaart u immers dat u in 2005 begon met werken. (zie verklaringen DVZ, vraag 12, opgemaakt op 29 oktober 2013) Wanneer u dezelfde vraag wordt gesteld bij het CGVS, verklaart u dat u sinds 1999 werkt. (zie gehoor CGVS, p 5-6) Wanneer de PO u meermaals confronteert met het jaartal 1999 en uiteindelijk u uitdrukkelijk vraagt of het niet in 2005 was, zegt u 'Ik weet het niet goed meer, ik heb zoveel aan mijn hoofd.' (zie gehoor CGVS, p 6) Ook hier past u uw antwoorden aan naargelang de vraagstelling van de PO. U slaagt er niet in om eenvoudige feiten uit uw eigen leven op een doorleefde, samenhangende manier te schetsen, waardoor de oprechtheid van uw relaas ernstig in het gedrang komt.

Verder dient te worden opgemerkt dat u uw problemen met de politie linkt aan de politieke activiteiten van uw man. (zie gehoor CGVS, p 15) U slaagt er echter niet in om op een overtuigende manier antwoorden te geven op vragen over uw man, noch over zijn politieke activiteiten bij het FLEC.

U slaagt u er niet in om concrete informatie te verschaffen over zijn werksituatie. U verklaart dat hij sinds jullie huwelijk transporteur was van dranken naar Lunda. U weet echter de naam van het bedrijf niet. U beweert dat hij met dit werk is gestopt wanneer jullie eerste kind was geboren. Daar Miriam, volgens uw verklaringen, is geboren op 7 april 2000 en jullie volgende kind op 27 juli 2001 werd geboren, zou uw man tussen 2000 en 2001 gestopt zijn met het werk als transporteur. U verklaart dat hij dan met FLEC is begonnen. (zie gehoor CGVS, p 8) Wanneer de PO u vraagt sinds wanneer uw man door FLEC werd betaald, zegt u dat dit sinds 2010 is. (zie gehoor CGVS, p 23) Wanneer u vervolgens wordt gevraagd wat uw man vóór 2010 deed (nvdr. wanneer u reeds minstens 3 kinderen had), verklaart u dat hij reisde naar Lunda voor het transport van dranken. (zie gehoor CGVS, p 23) U slaagt er niet in om coherente verklaringen af te leggen over het moment waarop uw man stopte met werken als transporteur. Het feit

dat u niet op een samenhangende manier over de werksituatie van uw man kan vertellen, doet verdere twijfels rijzen over de waarachtigheid van uw relaas.

Bovendien is uw kennis over FLEC dermate beperkt dat er ernstig kan worden getwijfeld aan de betrouwbaarheid van uw verklaringen alsook aan de vermeende betrokkenheid van uw man bij FLEC. U verklaart meermaals dat u niets weet over de partij. (zie gehoor CGVS, p 18) Verder slaagt u er niet in om algemene vragen over FLEC te beantwoorden zoals: de bestaansredenen van FLEC, of er een link bestaat tussen FLEC en Cabinda, waar de naam FLEC voor staat en of het een oppositie of meerderheidspartij is. (zie gehoor CGVS, p 19) Het is opmerkelijk dat u dergelijke eenvoudige feiten niet kent, zeker in de context dat uw man een betaalde functie binnen FLEC zou bekleden en dat u uitgesproken tegen de politieke activiteiten van uw man bent (zie gehoor CGVS, p 8, 16, 18). Er mag van u immers worden verwacht dat u, zeker nadat uw man zou verdwenen zijn omwille van FLEC en u zelf vervolging vreest omwille van zijn activiteiten, de nodige informatie zou opzoeken over de partij en tevens mensen van de partij zou contacteren. U kent immers vrienden van uw man die ook actief waren voor FLEC (zie gehoor CGVS, p. 17, 25).

U verklaart verder dat u niet weet welke functie uw man heeft binnen de partij maar dat hij twee keer per jaar naar een vergadering moet van FLEC in Cabinda. Verder heeft u geen idee van wat uw man allemaal deed. (zie gehoor CGVS, p 24) Het is onbegrijpelijk dat uw man u informeert dat hij twee keer per jaar naar een vergadering van FLEC gaat, dat hij, terwijl u het hoorde, met vrienden zaken besprak over het FLEC en Cabinda en over de vergaderingen (zie gehoor CGVS, p. 17, 18), terwijl hij u totaal onwetend laat over zijn andere activiteiten.

U verklaart dat u weet heeft van vier personen die ook bij FLEC zijn; uw schoonbroer Pedro, Eduardo en twee andere mannen waarvan u de naam niet kent. (zie gehoor CGVS, p 25) Het is ook hier zeer opmerkelijk dat u de namen niet kent van de andere FLEC leden terwijl deze bij u thuis zijn gekomen, en niet alleen voor activiteiten ivm FLEC. (zie gehoor CGVS, p 26) Het feit dat u niemand van deze personen heeft trachten te contacteren na de verdwijning van uw man, maakt dat uw uw vrees nogmaals niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het is frappant dat u wel op de hoogte bent van de algemene politieke situatie in Angola. Zo kent u de naam van de heersende partij; MPLA alsook van de president. (zie gehoor CGVS, p 19) Opmerkelijk is dat u tevens weet dat José Eduardo do Santos de macht heeft overgenomen van Neto na diens overlijden. (zie gehoor CGVS, p 19) Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Neto overleden is in 1979. Tevens bent u op de hoogte van UNITA en weet u dat Savimbi deze partij heeft opgericht. (zie gehoor CGVS, p 19) U blijkt dus toch over een algemene politieke kennis te beschikken. Tevens kan u zeggen wie de leider van de beweerde organisatie van uw man is. Bovendien weet u dat deze man in Frankrijk woont. (zie gehoor CGVS, p 22) Verder is het opmerkelijk dat wanneer de PO u uitdrukkelijk vraagt of er een link is tussen FLEC en Cabinda dat u zegt dat u het niet weet. (zie supra) terwijl u wel kan zeggen dat uw man steeds met zijn vrienden praatte over FLEC en Cabinda (zie gehoor CGVS, p 17) en dat er een gewapende strijd aan de gang was in Cabinda (zie gehoor CGVS, p 21). Gezien u toch wel over enige kennis van de algemene politieke situatie in Angola beschikt, mag van u verwacht worden dat u ook in staat zou zijn enige kennis te vergaren over de inhoudelijke activiteiten van FLEC en van uw eigen man. Dat u naliel dit te doen, terwijl u dit wel kon betreffende andere partijen, toont aan dat u slechts een zeer beperkte interesse heeft in de beweerde organisatie van uw man, wiens activiteiten zouden geleid hebben tot uw problemen die u noopten uw land te verlaten. Uw toch wel zeer beperkte interesse tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen fundamenteel aan.

Het door u voorgelegde document werd reeds uitvoerig besproken. Aangezien een document enkel als bewijs weerhouden wordt, als het ondersteund wordt door geloofwaardige verklaringen, wat hier duidelijk niet het geval is, kan het bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u geen bijkomende documenten, de geboorteaktes van uw kinderen, heeft voorgelegd, terwijl dit uitdrukkelijk tijdens het gehoor werd gevraagd. (zie gehoor CGVS, p 33) Het getuigt van weinig interesse in uw eigen zaak dat u de documenten niet heeft overgemaakt of dat u ook geen verklaring voor het ontbreken van de documenten heeft gegeven. Er mag van u immers verwacht worden dat u al het mogelijke doet om uw asielrelaas te ondersteunen.

U verklaart tevens dat uw kind anemie heeft. (zie gehoor CGVS, p 17)

Voor de beoordeling van deze medische elementen dient u zich echter te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van de Vluchtelingenconventie en de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

2.2. Beoordeling

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

In zijn beslissing van 13 februari 2014 oordeelde de commissaris-generaal dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt, dit op grond van de volgende overwegingen:

- (i) verzoekster slaagt er niet in haar relaas op een coherente manier uiteen te zetten, hetgeen de doorleefdheid ernstig in gedrang brengt. Zij verklaart dat de politie haar thuis heeft gezocht nadat zij reeds Angola had verlaten. De politie zou toen een convocatie hebben achtergelaten, waarover zij nu in België beschikt. Enerzijds verklaart zij dat zij niet meer in Angola was op het moment dat de politie langskwam en het document afgaf. De convocatie die zij voorlegt ten bewijze is echter gedateerd op 24 juni 2013. Uit haar verklaringen blijkt dat zij pas op 20 september 2013 Angola heeft verlaten. Wanneer de protection officer (verder PO) haar confronteert met deze inconsistenties, verklaart zij *'Toen was ik nog in Angola, ik was ondergedoken. Ik wist niets af van het document.'* (zie gehoor CGVS, p. 13) Zij past haar antwoorden aan naargelang de vraagstelling en opmerkingen van de PO ;
- (ii) anderzijds legt zij verwarrende, tegenstrijdige verklaringen af over wie deze convocatie heeft ontvangen van de politie. Zij verklaart : *'de politie heeft het (nvdr de convocatie) opgestuurd, mijn schoonbroer was er en heeft het in ontvangst genomen.'* (zie gehoor CGVS, p 12). Wanneer dieper wordt ingegaan op het feit dat haar schoonbroer het document zou hebben ontvangen, zegt zij wat later dat het haar niet was die het document van de politie heeft gekregen ; *'Mijn nicht was bij me thuis, ze was spullen aan het opruimen. De politie is gekomen en ze hebben het haar gegeven.'* Zij slaagt er niet in om de herkomst van het document op een geloofwaardige manier weer te geven ;

- (iii) verder zijn haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) contradictorisch met deze afgelegd bij het CGVS. Zo verklaart zij bij het CGVS dat zij moest stoppen met studeren toen haar zus overleed. Voor DVZ verklaarde zij dat haar zus overleed in 1992 en dat zij stopte met studeren in 1999. Ook over haar professionele activiteiten legt zij incoherente verklaringen af. Voor DVZ verklaarde zij dat zij in 2005 begon te werken. Voor het CGVS, verklaarde zij dat zij sinds 1999 werkt. Gewezen op dit verschil, verklaarde zij op het CGVS *'Ik weet het niet goed meer, ik heb zoveel aan mijn hoofd.'* (zie gehoor CGVS, p 6). Ook hier past zij haar antwoorden aan naargelang de vraagstelling van de PO. Zij slaagt er niet in eenvoudige feiten uit haar eigen leven op een doorleefde, samenhangende manier te schetsen, wat de oprechtheid van haar relaas in gedrang brengt;
- (iv) waar verzoekster haar problemen met de politie linkt aan de politieke activiteiten van haar man, slaagt zij er niet in om op een overtuigende manier antwoorden te geven op vragen over haar man, noch over zijn politieke activiteiten bij het FLEC; zij kan geen concrete informatie verschaffen over zijn werksituatie. Hij zou transporteur geweest zijn van dranken naar Lunda. Verzoekster kent echter de naam van het bedrijf niet. Zij beweert dat hij met dit werk stopte wanneer hun eerste kind werd geboren. Daar Miriam, volgens verzoeksters verklaringen, werd geboren op 7 april 2000 en hun volgende kind op 27 juli 2001 werd geboren, zou haar man tussen 2000 en 2001 gestopt zijn met het werk als transporteur. Zij verklaart dat hij dan met FLEC is begonnen. Op de vraag sinds wanneer haar man door FLEC werd betaald, antwoordt zij, sinds 2010. Gevraagd wat haar man vóór 2010 deed (wanneer zij reeds minstens 3 kinderen had), stelt zij dat hij reisde naar Lunda voor het transport van dranken. Zij slaagt er niet in om coherente verklaringen af te leggen over het moment waarop haar man stopte met werken als transporteur. Het feit dat zij niet op een samenhangende manier over de werksituatie van haar man kan vertellen, doet verdere twijfels rijzen over de waarachtigheid van haar relaas;
- (v) verder is verzoeksters kennis over FLEC dermate beperkt dat er ernstig kan worden getwijfeld aan de betrouwbaarheid van haar verklaringen alsook aan de betrokkenheid van haar man bij FLEC. Zij verklaart meermaals dat zij niets weet over de partij. Verder kan ze geen algemene vragen over FLEC beantwoorden zoals: de bestaansredenen van FLEC, of er een link bestaat tussen FLEC en Cabinda, waar de naam FLEC voor staat en of het een oppositie of meerderheidspartij is. Het is opmerkelijk dat zij dergelijke eenvoudige feiten niet kent, zeker in de context dat haar man een betaalde functie binnen FLEC zou bekleden en dat zij uitgesproken tegen de politieke activiteiten van haar man is. Er kan worden verwacht dat verzoekster, zeker nadat haar man zou verdwenen zijn omwille van FLEC en zij zelf vervolging vreest omwille van zijn activiteiten, de nodige informatie zou opzoeken over de partij en tevens mensen van de partij zou contacteren. Zij kent immers vrienden van haar man die ook actief waren voor FLEC ;
- (vi) verzoekster verklaart dat zij niet weet welke functie haar man had binnen de partij maar dat hij twee keer per jaar naar een vergadering moet van FLEC in Cabinda. Verder heeft zij geen idee van wat haar man allemaal deed. Het is onbegrijpelijk dat haar man haar informeert dat hij twee keer per jaar naar een vergadering van FLEC gaat, dat hij, terwijl zij het hoorde, met vrienden zaken besprak over het FLEC en Cabinda en over de vergaderingen, terwijl hij haar totaal onwetend laat over zijn andere activiteiten ;
- (vii) zij verklaart dat zij weet heeft van vier personen die ook bij FLEC zijn; haar schoonbroer Pedro, Eduardo en twee andere mannen waarvan zij de naam niet kent. Het is opmerkelijk dat zij de namen niet kent van de andere FLEC leden terwijl deze bij haar thuis zijn gekomen, en niet alleen voor activiteiten ivm FLEC. Het feit dat zij niemand van deze personen heeft trachten te contacteren na de verdwijning van man, maakt dat zij haar vrees nogmaals niet aannemelijk heeft gemaakt.
- (viii) Vreemd genoeg is verzoekster wel op de hoogte bent van de algemene politieke situatie in Angola. Zo kent zij de naam van de heersende partij; MPLA alsook van de president. Zij weet ook dat José Eduardo do Santos de macht heeft overgenomen van Neto na diens overlijden in 1979. Verzoekster is ook op de hoogte van UNITA en weet dat Savimbi deze partij heeft opgericht. Aldus blijkt zij over een algemene politieke kennis te beschikken. Zij weet wie de leider van de beweerde organisatie van haar man is en dat deze in Frankrijk woont. Zij zegt niet te weten of er een link is tussen FLEC en Cabinda maar weet wel dat haar man steeds met zijn vrienden praatte over FLEC en Cabinda en dat er een gewapende strijd aan de gang was in Cabinda. Nu blijkt dat verzoekster toch enige kennis van de algemene politieke situatie in Angola heeft, kan zij in staat worden geacht enige kennis te kunnen vergaren over de inhoudelijke activiteiten van FLEC en van haar man. Dat zij naliel dit te doen, terwijl zij dit wel kon betreffende andere partijen, toont aan dat zij slechts een zeer beperkte interesse heeft in de beweerde organisatie van haar man, wiens activiteiten zouden geleid hebben tot de problemen die haar noopten haar land te verlaten. Verzoeksters zeer beperkte interesse tast de geloofwaardigheid van haar verklaringen fundamenteel aan.

Waar verzoekster thans aanvoert dat zij ondergedoken was toen de politie de convocaties kwam brengen, herhaalt ze eenvoudig haar verklaringen tijdens het gehoor. Zij weerlegt hiermee geenszins de vaststelling dat zij enerzijds uitdrukkelijk verklaarde dat zij niet meer in Angola was op het ogenblik van afgifte (gehoorverslag, p. 12) en na confrontatie met de datum van het document haar verklaringen aanpaste en verklaarde dat ze op dat ogenblik ondergedoken was bij haar nicht (Gehoorverslag, p. 13). Waar zij aanvoert dat haar nicht de convocaties ontvangen heeft en die doorgaf aan haar schoonbroer, blijkt uit het gehoorverslag (p. 12) dat verzoekster verklaarde: « *mijn schoonbroer heeft het in ontvangst genomen* ». Vervolgens verklaarde verzoekster dat haar nicht in verzoeksters huis spullen aan het opruimen was toen de politie de convocaties kwam afgeven. De nicht zou het vervolgens aan haar schoonbroer hebben afgegeven. De Raad stelt aldus vast dat de incoherentie wel degelijk blijkt uit haar verklaringen. Bovendien moet worden vastgesteld dat, indien verzoekster, zoals zij thans beweert, op dat ogenblik bij haar nicht ondergedoken leefde, haar nicht het document meteen aan haar had kunnen afgeven.

Waar verzoekster thans aanvoert dat zij in 2005 begon te werken, weerlegt zij hiermee de tegenstrijdigheid niet met haar verklaringen die zij aflegde voor de DVZ.

Waar verzoekster thans aanvoert dat zij een slechte relatie had met haar man ter rechtvaardiging van het feit dat zij geen informatie kan geven over zijn werk en over zijn politieke activiteiten bij FLEC, stelt de Raad vast dat verzoekster op de vraag « *was het een goed huwelijk?* » antwoordde met « *ja* ». (gehoorverslag, p. 7) Verder maakte zij nog voor de DVZ noch voor het CGVS enige melding van het feit dat zij een slecht huwelijk zou hebben waarbij haar man haar sloeg. Het betreft aldus een postfactum verklaring die geen steun vindt in, en zelfs in strijd is met, de gegevens van het administratief dossier. Verzoeksters stelling dat het dossier onzorgvuldig werd onderzocht kan geenszins worden bijgetreden. De Raad is derhalve van oordeel dat de hoger vernoemde motieven steun vinden in de gegevens van het dossier en draagkrachtig zijn. De Raad bevestigt dan ook deze motieven en maakt deze tot de zijne. Gelet op wat voorafgaat kan er in hoofdzaak van verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin worden vastgesteld.

Evenmin zijn er elementen aanwezig, noch voert verzoeker dit aan, die wijzen op een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juli tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

C. VERHAERT